

Publicerad 2007-02-28 07:29 av Lennart Ekman

frågade herrfrisörerna förr?

Rakas eller klippas

ktuellt och Rapport ersätter ibland sina rara flickor med manliga uppläsare. Flera av dessa har 3-4 millimeters skäggstubb. Förr sade man: \"Han är dagarna efter - så darrhänt att rakkniven är farlig för ansiktet.\" Nu är det tydligen mode, vara orakad.

Observationen för mina tankar till barndomen. Hemma hos mormor och morfar, var rakningen en allvarlig sak. Morfar gjorde plats på köksbordet, spegel placerades på rätt avstånd, borste, tvål samt kniv i därför avsedd låda togs fram. Ett tidningspapper låg till reds om blodvite skulle uppstå. Saliv på en liten bit, klistrades fast över det eventuella såret. Mormor värmdde vatten på vedspisen.

Strigeln (läderrem avsedd för slipning av knivar) hängde i sin krok. Jämna tag förde kniven upp och ner. När ett hårstrå från åskådarnas huvud (min systers eller mitt) skars över, till morfars belåtenhet, började ritualen. Efter noggrann intvålning var det dags för kniven. Ena sidan gick bra, men nästa var värre. Här brukade mormor komma in, påtala:

\"Slutar inte svordomarna, hämtar jag ut barnen. \"

Omsider var det klart, pappersbitar på plats, rakkysarna skulle delas ut. Morfar luktade gott, mustaschen kittlade.

Åren gick. En dag frågade jag om inte jag fick låna attributerna? Han kände på min haka: \"Det räcker med en grov handduk.\", var det lakoniska svaret.

Äntligen var det dags. Inköp av rakblad, borste, tvål samt hyvel. Jo, det gick utan större olyckor. På den tiden fanns också rakstugor. Jag bodde i närheten av en. På väg till jobb besöktes den. Väggen pryddes av små numrerade fack, i varje fanns en tvålköpp. Jag fick 97. En servett lades runt skjortan i halsen. Koppen fylldes med tvålskum, hakan masserades, med detta, för hand av frisören. Kniven, som låg i en desinfektionvätska, striglades, varefter rakningen började. Lätt som en fjäder följde den hakan. Nu kom det bästa, varma servetter, två gånger, sedan en iskall, därefter väldoftande sprit. Man var len som en \"barnagump\" efteråt i ansiktet. Hårbotten fick sig en omgång med hårvatten, samt massage med starka fingrar. Benan lades rätt, en liten våg. Saxen for runt, ett ögonbrynshår bort, eventuella vildvuxna i öron samt näsa likaledes. Skjortkragen, som legat i en liten påse skulle på.

Två kragknappar, den bakre med två olika spännen. Bak det stora upp, det lilla ned. Framme, en med runt huvud.

Svart fluga skulle knytas. Färdigknuten från fabrik var för amatörer. Skjortor, med lös krage, lämnades till tvätteri. Försökte använda samma affär varje gång, så de blev rätt stärkta. En litet trevligt minne. Kragarna slets fortast, därför kunde man köpa en papperskrage, klädd med ett tunt linne. Gick inte att tvätta. Dessa kallades majkragar.

Vita skjortor med fast krage fanns inte. Jag betalade varje månad 20-30 kronor till frisören.

Jag saknar rakstugorna, som försvann en efter en, då elrakmaskinerna erövrade världen. Jag har försökt dessa (olika fabrikat), utan gott resultat. Känner mig inte ren utan tvål, borste, hyvel samt raksprit. Hyvlarna blir bättre och bättre, men rakborstarna sämre. Oavsett kostnad eller material lossnade taglet alltid då det inte fanns ställen, som saluförde dylika antikviteter. Hur gjorde morfar, tänkte jag. Försökte minnas. Plötsligt gick det upp ett ljus, han använde målarpensel. Inköpte en hel påse, olika storlek. De sista tio åren har jag inte behövt bli förbannad, målarpenseln håller i evighet, tror jag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lennart Ekman med Poeter.se id #8693 innehar upphovsrätten